

oesken

NR. 2 • 7. ÅRGANG • FEBRUAR 1953

PERSONALE

Nyt

PHILIPS: Ansættelser:

- 1. marts 1953 repræsentant Herluf Nielsen, neon afd.
- 1. marts 1953 frk. Kirsten Harder telekomm.

PHILIPS: Fratrædelser:

- 31. jan. 1953 ingeniør Hugo Bekkevold, neon afd.
- 31. jan. 1953 ingeniør I. N. Therkildsen, neon afd.
- 31. jan. 1953 frk. Jenny Johnsen, kassen.
- 28. feb. 1953 Idor Fagerstrøm, H.B.
- 28. feb. 1953 civiling. Henning Drejer, telekomm.
- 28. feb. 1953 frk. Jytte Foged, telekomm.
- 28. feb. 1953 fru Jytte Thastum, Finax R.K.K.

Omflytninger:

- Johs. Timmermann fra ASAS fakt. til P.G.I.
- Fl. Kristiansen fra P.G.I. til PHILIPS philora.
- K. E. Perlsø fra REPAX til PHILIPS fabriken.

Sætternissen var på spil i januar-nummeret, idet afdelingschef Grunnets udnævnelse til salgschef helt manglede.

Vi undskylder.

MEDDELELSER FRA P.P.F.

PERSONALE *Nyt*

Fratrædte:

- 23. okt. 1952 undermester Sv. Aa. Andersen overflyttet til Philora.
- 23. dec. 1952 fru Carnell, telefonbordet.
- 31. dec. 1952 arbejdsstudietekniker Svend Johansen, rationaliseringsafd.
- 31. jan. 1953 frk. Birgit Hagel, indkøb.
- 14. feb. 1953 fru Inge Christiansen, forkalkulationen.
- 28. feb. 1953 fru Inge Bramsted, lagerkontoret.

Tiltrådte:

- 30. okt.—23. dec. 1952 stud. polyt. Poul Juul Jensen, vikar, telekomm.
- 6. nov. 1952 fru Rigmor Halkier, apparatlaboratoriets tegnestue.
- 22. dec. 1952 fru Tove Øster, telefonbordet.
- 19.—24. jan. 1953 fru Ida Rivad, vikar, driftsbogholderiet.
- 1. feb. 1953 ingeniør Svend G. Nøhr, rationaliseringsafd.
- 1. feb. 1953 fru Ester Nielsen, lagerkontoret.
- 1. feb. 1953 fru Ella Skov, metalvareafdelingens kontor.
- 1. feb. 1953 Kaj Ebbe Perlsø overflyttet fra REPAX til apparatlab.
- 10. feb. 1953 fru Prehn Nielsen, forkalkulationen.

Fuldmægtig N. Kuntz fejrede den 16. februar 25 års jubilæum. Jubilaren ses her med sine mange gaver.

TAK

*for venlig opmærksomhed
ved mit 25 års jubilæum.*

N. KUNTZ

FORSIDEN

viser PAP's samlede bestyrelse stående fra venstre:

K. E. Olsen, Sv. Aa. Pedersen, Børge Andersen, Svend Nielsen, E. Bloch og A. Walther.

Siddende fra venstre:

Leif Rasmussen, G. Kragfeldt, A. Frederiksen, R. Vahlkvist, B. Matthissen.

GENERALFORSAMLING

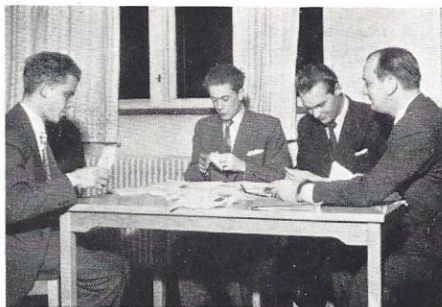
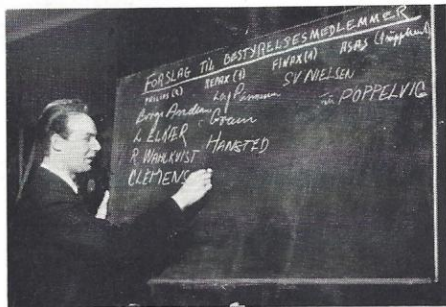
Den 28. jan. 1953 afholdt PAP ordinær generalforsamling i marketenderiet. Man havde flottet sig og inviteret på pølser og øl, vel nok med den skumle bagtanke, at det skulle lokke nogle flere deltagere til. Der kom imidlertid omtrent det sædvanlige antal, hvilket påny fik os til at undre os over, at der virkelig ikke er større interesse for hvem, der leder Personaleforeningen.

Formanden indledte med at byde velkommen og foreslog, traditionen tro, hr. Poul Schrøder valgt til dirigent, hvilket han naturligvis blev. Derefter aflagde formanden beretningen for 1952, der, som han udtalte, havde været et spareår sammenlignet med tidligere. Det var dog lykkedes at gennemføre en sæson, der havde budt på et righoldigt program, spændende over både det fornøjelige og det oplysende. Der blev udtalt, at det absolut var bestyrelsens mening at gå videre ad den linie, man har begyndt, således, at man også i den kommende sæson må være forberedt på, at det ikke udelukkende bliver „let program“. De forskellige spørgsmål, der i årets løb har været drøftet på samrådsmøderne, såsom instruktionsforedrag, interessekontor m. v. blev nærmere omtalt, ligesom også sporten og den indsats, der her er blevet gjort, blev nævnt.

Efter en kort diskussion blev beretningen godkendt.

Det reviderede regnskab blev herefter forelagt og godkendtes uden diskussion.

De foreslåede ændringer i lovene angående foreningens navn, de enkelte firmaers repræsentation i bestyrelsen og bestemmelsen om, at der ikke kan stemmes ved fuldmagt, kom herefter til behandling og blev alle vedtaget.

Stemmeudvalget og dirigenten arbejder med stemme-optællingen.

Vi var nu nået frem til valg af bestyrelsesmedlemmer. Der skulle ialt vælges 4, og det blev:

Børge Andersen (PHILIPS),
frk. Vahlkvist (PHILIPS),
Leif Rasmussen (Repax),
Svend Nielsen (Finax).

Til revision valgtes:

E. Dybdal (ASAS),
fru I. Knudsen (Pope).

Under eventuelt uddybede formanden nærmere, hvordan man var nået frem til det antal mandater, hvert firma er berettiget til at besætte i bestyrelsen efter vedtagelsen af lovændringen.

Generalforsamlingen sluttede med, at formanden takkede dirigenten, som herefter takkede forsamlingen for god ro og orden og motiverede et leve for PAP.

Ved det konstituerende bestyrelsesmøde, der blev afholdt den 11. februar, fordelte man de forskellige hverv som følger:

Formand: A. Frederiksen.
Næstformand: B. Mathissen.
Kasserer: Rita Vahlkvist.
Sekretær: Gertrud Kragfeldt.

Udvalg til samrådsmøder:

A. Frederiksen,
E. Bloch,
Børge Andersen,
Sv. A. Pedersen.

Sportsleder: Børge Andersen.

(Fortsættes næste side).

Redaktionsudvalg:

A. Frederiksen,
A. Walther,
Rud. Jeppesen,
J. Skelbæk,
B. Andersen (sporten).

Sommerfestudvalg:

A. Walther,
B. Mathissen.

Udvalg for øvrige fester:

A. Frederiksen,
Rita Vahlkvist,
Leif Rasmussen.

Udvalg for skandinavisk sportsstævne:

A. Frederiksen,
B. Andersen,
K. E. Olsen.

SPORTEN

Januar har for sportsafdelingen været en stille måned. Vort håndboldhold har ikke spillet nogen turneringskamp, i badminton har D-holdet spillet mod Ø.K. Resultatet blev 4—4, nu har holdet spillet 4—4 i tre kampe ud af fire, så man har vel lov at sige, at holdet er meget konstant. Sportsafdelingen vil, i forbindelse med denne kamp, nævne, at da vi stod og manglede to af de faste spillere på holdet, stillede Schou sig til disposition, og det skønt han havde familiefest hjemme, og at han havde grund til at forvente at tabe begge sine kampe, da han ikke havde spillet det sidste halve år. Vi nævner dette, fordi vi så ofte er ude for, at en spiller presses til at spille, når der er en mulighed for, at vedkommende vil tabe sin kamp. Det skal lige noteres, at Schou sammen med frk. Vilth vandt mixed double, men tabte sin single efter en god fight.

Bordtennisafdelingen har spillet en handi-capturering med følgende resultat:

- nr. 1 Roland Hansen (+2).
- ” 2 Jørgen Johansen (+13).
- ” 3 Hans Olsen (+16).
- ” 4 Ove Beyer (+17).

Den sidste turneringskamp tabte holdet til Rådhuset med 0—9. Vi håber, at det vil lykkes os at få R.I.F. heud til en revanche-kamp, så vi kan vise, at så dårlige er vi heller ikke.

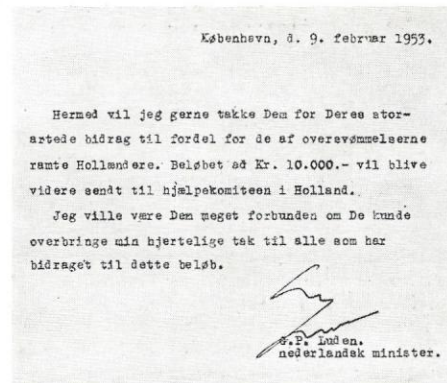
HOLLANDS-HJÆLP

I anledning af naturkatastrofen i Holland har PHILIPS A/S tilstillet den hollandske legation en check på kr. 10.000.

Beløbet er til dels indsamlet blandt personalet og kan opdeles således:

Bidrag fra kontorpersonalet hos Pope A/S, PHILIPS A/S og tilsluttede selskaber	kr. 1.144,95
Kontorpersonalet på PHILIPS A/S's fabrik	” 500,41
Arbejdere på PHILIPS A/S's fabrik	” 1.192,97
Pope A/S's bidrag	” 2.000,00
PHILIPS A/S's bidrag	” 5.161,67
	kr. 10.000,00

Fra den hollandske legation har PHILIPS A/S modtaget følgende takkeskrivelse:

Frk. Johnsen

Den 31. januar trak frk. Jenny Johnsen sig tilbage fra sin stilling som hovedkasserer i PHILIPS A/S, kun få dage før hun fejrede sin 60 års fødselsdag.

Det er med sorg vi allesammen tager afsked med frk. Johnsen. Vi sætter pris på hende, og vi synes ikke det er rigtigt, hvis det ikke er hende, der sidder ved kassen.

Vi vil benytte lejligheden til endnu engang at ønske frk. Johnsen alt godt for fremtiden og håber, at hun må have evne til virkelig at nyde sit otium.

Samtidig vil vi også her sige hende tak for årene der gik.

Ved en hyggelig reception hos hr. Roos, havde vi lejlighed til at sige farvel.

Jeg kan li' mit job, fordi -

Vi fandt hr. Ibsen med hovedet inde i en fjernsynsmodtager. Har De nogensinde set indmaden af et fjernsynsapparat? Det er et virvar af dingenoter, himstregimser og gøjer forbundet med hinanden på en tilsyneladende fuldstændig planløs måde. Man har meget at være glad for i denne verden. Bl.a. må man prise sig lykkelig for, at man ikke udsættes for at få overladt en sådan modtager med besked om at finde ud af, hvorfor den ikke virker. Ibsen er en af de få i dette land, som udskifter dele i en fjernsynsmodtager med samme virtuositet som den, hvormed vi andre sætter en ny lampe i en lysekrone.

— Kom frit frem!

Med det karakteristiske Ibsen-smil, der som bekendt strækker sig fra øre til øre, dukker han op inde fra rodet.

— Hvad bestiller De derinde?

— Nå det er en liniediskriminator, der nægter at fungere.

— Er det ikke en ledning, der er gået løs? Man søger at lægge en vis teknisk indsigt for dagen. Løse forbindelser er jo ikke ualmindelige — og så med alle de ledninger —

Med en forbløffende tungefærdighed river Ibsen en ud af vildfarelsen. Hvis en ledning ikke var tilsluttet, så kunne den lampe deroppe på instrumentbrættet jo ikke lyse, vel? Nå nej — men alligevel.

— Er der mange reparationer på vore fjernsynsmottagere?

— Det kan man ikke sige. Vi får naturligvis en del reklamationer, men de fleste hidrører fra, at folk ikke er tilstrækkeligt kendt med betjeningen. I de fleste tilfælde kan vi klare det pr. telefon.

— Hvad går tiden ellers med, når De ikke reparerer apparater?

— Udarbejdelse af servicedokumentationer — d.v.s. indgående tekniske beskrivelser af modtagere med instruktion om tilslutning, udskiftning af defekte dele etc. Endvidere medvirker jeg ved fjernsynsdemonstrationer.

— Interessen blandt publikum for fjernsyn er jo kolossal. Er der mange, der gerne vil have vore modtagere demonstreret?

— Ja, vi er i aktivitet 3—4 aftener om måneden. Der er gerne 1—400 personer til stede ved sådanne lejligheder.

— Hvordan reagerer publikum?

— Man er normalt udmærket tilfreds med gengivelsen, men iøvrigt hæfter man sig sjældent ret meget ved den side af sagen. Fra biograferne er man jo vant til, at billederne er skarpe. Successen ved sådanne demonstrationer afhænger først og fremmest af programmet. Da PHILIPS Gigant-fjernsyn blev vist i Studenterforeningen var det en stor succes, men ved den efterfølgende demonstration i Odd-Fellow palæet var stemningen mildest talt mat. I begge tilfælde var fremvisningen upåklagelig, men medens programmet var lodigt den første aften, var det dårligt den anden. Et andet eksempel: For nogen tid siden demonstrerede vi vore fjernsynsmottagere for en forsamling af NIOGT-folk. Første del af programmet var udsendelsen: „Skål — Vinen gennem tiderne“. Derefter sang Osvald Helmuth: „Hundrede mand og een bajer“, „Ølhunden glammer“ m. fl. Det var en yderst deprimeret samling afholdsfolk, der forlod salen den aften.

— Synes De om jobbet?

— Absolut, selv om der er en del natte-roderi. Fjernsynet indebærer jo fantastiske muligheder, og det fængslende ved TV er, at emnet er så omfattende, at der stadig er meget nyt at lære.

— Hvorpå Ibsen med et stort smil påny stikker hovedet ind i kassen for at finde ud af, hvorfor i alverden den liniediskriminator ikke vil virke.

Refrainsangerinden Birthe Wilke starter orkestret på cinderbanen i Berlin.

En spurv i tranedans

Indtryk fra musik-olympiaden i Berlin

AF KAPELMESTER BRUNO HENRIKSEN

... Det er så ganske givet første, og muligvis også den eneste gang jeg har fået overdraget det ærefulde hverv at skulle forsvare de danske farver ved en olympiade.

For folk, der kender mine atletiske færdigheder, og som ved at jeg ikke er i stand til at slå en kolbøtte uden at falde, kom det også som noget af et chock, indtil det lykkedes mig at få forklaret disse ynkelige tvivlere, at der i dette tilfælde ikke var tale om udfoldelse af legemsprægt eller spillet med musklerne. Det drejede sig kort og godt om en musik-olympiade, der skulle finde sted på Berlins olympiske stadion i overværelse af 85.000 tilskuere.

De bedste orkestre fra 7 nationer var indbudt til at deltage i denne musikalske kappestrid, og tanken om, at vi skulle konkurrere med U.S.A., England, Frankrig, Østrig, Tyskland og Sverrig kunne nok få det til at løbe os koldt ned ad ryggen. Naturligvis gjorde vi os ingen forhåbninger om at vinde førsteprisen, der bestod af 15.000 nytrykte D-mark, men vi var fast besluttet på at yde vort bedste og gik derfor til opgaven med vaskeægte olympisk sportsånd. Jeg må her tilføje, at vi for at styrke moralen var så forudseende at tænde faklen en månedstid før begivenheden skulle finde sted.

Hele det storstilede arrangement var sat i scene med den bekendte tyske grundighed og fredag den 15. august skulle hele or-

kestret (20 musikere plus vor refrainsangerinde Birthe Wilke) møde kl. 6 om morgenen i Kastrup lufthavn, hvor en af Pan Americans store skymasters holdt parat til afgang.

Her vil jeg gerne i al fortrolighed betro Dem, at en kapelmester natten før en sådan afrejse gennemgår et mareridt af ubeskrivelige rædsler. Han drømmer at halvdelen af orkestret kommer forsent, 5 mand har ingen pas, 3 mand har glemt deres instrumenter og refrainsangerinden er blevet hæs. Alt imedens danser 7 forskellige nationer en forrygende samba på hans mave. Kl. 5 om morgenen vågner han selv badet i sved, og

Orkestret prøver på Berlins stadion.

med tandbørsten i den ene hånd og pyjamas'en i den anden styrter han ud til lufthavnen, hvor han ankommer som en flot nummer sidst til stor moro for det samlede kapel, der i mellemtiden har drukket en forfriskning på hans regning.

— Nå, alt gik imidlertid planmæssigt, det lykkedes os endog at finde ind i den rigtige luftkorridor, og efter en pragtfuld flyvetur ankom vi omsider til Berlin, hvor vi straks blev ført til vort logis, det komfortable hotel „Steinplatz“.

Den følgende aften skulle det store slag stå, og vi blev kørt til Berlins stadion, der — hvor utroligt det end lyder — syntes fuldstændig uberørt af krigens ødelæggelser. Ankommet hertil fik vi det første store chock. Hvilket syn! I sammenligning med denne kæmpe-arena mindede K.B.-hallen om et pigekammer i en moderne lejlighed. 85.000 tilskuere!! den største levende kød-rand man nogensinde har set. Hundredvis af lamper og kæmpeprojektører forvandlede med legende lethed nat til dag, og et højt-taleranlæg imponerede med en gengivelse så naturtro, at man uvilkårligt kom til at tænke på PHILIPS grammofonplader.

Det næste chock fik vi, da de forskellige orkestre indtog deres pladser. Hør engang, hvad der mødte op: Frankrig: 120 mand, Østrig: Wiener filharmonikerne 90 mand, U.S.A.: 80 mand, Skotland: 40 mand og Tyskland: 54 mand. Vi kunne være sunket i jorden, hvis ikke tribunen havde været cementeret. Der sad vi sølle 20 mand og skulle spille dansk dansemusik. Man kunne lige så godt have foranstaltet en konkurrence mellem en tyrefægter, en skøjteløber og en rygsvømmer, situationen var faktisk den samme.

Imidlertid var hele sceneriet af en ganske betagende virkning. Her sad i fred og fordragelighed amerikanere, franskmænd, englændere, østrigere, tyskere og danskere. Et lille stykke fra stadion spillede balalajka-orkestre, (der dog ikke var inviteret) og ovenover det hele svævede Hitlers ånd, jo, jeg skal sandelig love for at der var dækket op til fællesspisning af verdensformat.

Midt i stadion var anbragt et kæmpe-barometer, der ad elektrisk vej registrerede publikums applaus. Vi ville give meget til at kunne få dette barometer til at stå på „Meget smukt“, — en ting, der i dette tilfælde pudsigt nok ville betyde det samme som „Orkan“.

Vi havde været så fornuftige at medbringe vore egne nodepulte, vort orkester var ensartet påklædt, og da Danmarks navn lød i højtaleren skred undertegnede, iført

Birthe Wilke og Bruno Henriksen.

projektørlys og den originale danske olympiadeuniform, hen over den grønne plæne og op på tribunen.

Allerede på dette tidspunkt skete det vidunderlige at barometret steg og steg. Vi havde på forhånd opnået en good-will som ingen af de øvrige, og da vi omsider havde tilendebragt vore musikalske præstationer, var der ingen tvivl om, at vi virkelig havde publikum med os.

Det var tilladt hvert orkester at spille i ti minutter. Derfor sluttede det tyske orkester af med at spille et potpourri, der varede i tyve. Udgydelserne indeholdt lutter tyske slagere fra det sidste års tid, og efterhånden stod det enhver ganske klart, at her kunne selv Toscanini godt gå hjem og lægge sig. Da man tilsidst med en styrke, der fik alle trompeterne til at rette sig helt ud af-fyrede „Berlinerluft“ var bægeret fuldt. Barometret var lige ved at sprænges, og hele stadion sydede som en heksekedel. Efter denne musikalske „artilleriild“ var der ikke nogen som helst tvivl om resultatet, og Tyskland blev da også en flot nummer 1. Alt taget i betragtning er resultatet dog ganske forståeligt, thi hvilket udenlandsk orkester ville drømme om at komme til København og konkurrere med „Jeg har min hest, jeg har min lasso“?

Det danske orkester blev placeret som nummer 2, og jeg tør nok antyde, at der var høj stemning ombord i flyvemaskinen da vi atter vendte næsen mod København. Vi havde haft nogle vidunderlige dage i Berlin, havde overværet et sceneri af for os ukendte dimensioner, og endelig havde vi opnået en ærefuld placering i denne noget ejendommelige kappestrid.

